

Tato práce pojednává o vokální tvorbě rudolfínského skladatele a varhaníka Carla Luythona. Ve své sbírce s názvem *Selectissimarum sacrarum cantionum ... fasciculus primus* vydané v Praze roku 1603 u pražského tiskaře Jiřího Nigrina publikoval 29 duchovních motet. Ačkoliv je v existující literatuře o Luythonových motetech částečně pojednáváno, s ohledem na nové poznatky v muzikologii dotýkající se moteta jako hudebního druhu si vyžaduje repertoár sbírky revidovaný pohled.

Práce je dělena do čtyř kapitol. První kapitola této práce je věnovaná dochovaným exemplářům tisku *Sacrae cantiones*, vnějšímu a vnitřnímu popisu a historii jejich pravděpodobného užívání. Ve druhé kapitole je načrtnuta problematika spojená s funkcí duchovního moteta druhé poloviny 16. století. Třetí kapitola pojednává o sbírce samotné. Pozornost je věnována kritériím výběru repertoáru při koncepci sbírky, dále jejímu vnitřnímu uspořádání a obsahu, jenž je následně analyzován z textového a formálního hlediska. Čtvrtá kapitola je složena ze tří nezávislých případů dotýkajících se aktuálních otázek spojených s Luythonovými motety. Prvním případem je moteto *O domus luminosa* zhudebňující parafrázi textu od svatého Augustina. Ve druhém případě je na motetu *Pange lingua* znázorněna vazba Luythona na bratrstvo Božího těla. V posledním případě je věnována pozornost citátům nacházejícím se v incipitech motet.